Прощай, мій щирий друже-брате!
Бог зна, чи стрінемося ми...
Нехай свій пал живий потрате
Душа під тяжею тюрми,
Все перениє у незгоді,
До всього стане байдуже...
Дарма... нехай... на самім споді
Твій образ світлий збереже;
Любов’ю буде пам’ятати
З мого далекого кутка
І сумно думкою витати
В безодні темній рудника!